Dosar nr.2-278/26
2-26025924-46-2-03032026-1

HOTĂRÂRE
în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat la 13 iulie 2026
Hotărârea integrală întocmită la 17 iulie 2026
Judecătoria Soroca sediul Central mun. Soroca
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ghenadie Mîțu
grefieră Daniela Cramarciuc
cu prezența reclamantului

a examinat în ședință publică cauza civilă după acţiunea înaintată de Rotaru Tudor către Primăria comunei Vărăncău privind atribuirea a 50% din cota echivalentă de teren agricol din fondul de rezervă, amplasată în satul Vărăncău,

A CONSTATAT:

Argumentele participanților la proces:

La data 03.03.2026, Rotaru Tudor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Vărăncău, r-nul Soroca, privind atribuirea a 50% din cota echivalentă de teren agricol din fondul de rezervă, aplasată în sat. Vărăncău.

În motivarea acțiuniii a indicat că, în cadrul reformei agrare desfășurate în Republica Moldova, au fost atribuite cote echivalente de teren agricol, în baza listelor întocmite de Comisia funciară a Primăriei comunei Vărăncău, potrivit prevederilor art. 12 din Codul funciar.

A susținut că întrunea condițiile legale pentru atribuirea unei cote echivalente în proporție de 50%, având vechimea în muncă necesară, însă nu a fost inclus în lista deținătorilor de cote echivalente.

A menționat că, în anul 2001, soției sale, Rotaru Ecaterina, persoană deportată, i-a fost atribuită o cotă echivalentă integrală, iar când a solicitat eliberarea titlurilor de proprietate pe numele său, i s-a comunicat că nu beneficiază de un asemenea drept, motivându-se că soția sa deținea deja o cotă de 100%. Careva explicații privind neincluderea sa în lista deținătorilor de cote echivalente nu i-au fost oferite.

La 09.02.2026, analizând prevederile Codului funciar, a constatat că ar fi avut dreptul la atribuirea unei cote echivalente de 50%. În acest context, s-a adresat Arhivei de Stat și ulterior Primăriei comunei Vărăncău cu o cerere privind soluționarea situației sale.

În ședința Consiliului local din 23.02.2026, cererea sa a fost exclusă de pe ordinea de zi în baza avizului Comisiei funciare, fără ca acesta să fie invitat la examinarea cauzei.

Consideră că respingerea cererii sale a fost determinată de motive ce țin de activitatea sa în campania electorală pentru alegerile locale din anul 2023 și apreciază că prin aceste acțiuni i-au fost încălcate drepturile prevăzute de legislația funciară, precum și dreptul de proprietate garantat de Constituție.

În consecință, solicită atribuirea unei cote echivalente de teren agricol în mărime de 50% din fondul de rezervă al satului Vărăncău, repunerea în termenul de adresare în instanță și scutirea de la plata taxei de stat.

Potrivit fișei de repartizare a cererii, la 03.03.2026, cauza a fost repartizată în mod automat/aleatoriu judecătorului Ghenadie Mîțu (f.d.12).

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central, din 04.03.2026, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depusă de Rotaru Tudor împotriva Primăriei comunei Vărăncău privind atribuirea a 50% din cota echivalentă de teren agricol din fondul de rezervă, amplasată în satul Vărăncău, acordându-i-se un termen până la 27.03.2026, pentru prezentarea dovezii de plata a taxei de stat.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca sediul Central din 17.03.2026, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare (f.d.18).

Poziția părților în ședința de judecată:

În ședința de judecată *reclamantul Rotaru Tudor* a susținut cererea de chemare în judecată, reiterând argumentele expuse în cuprinsul acesteia și solicitând admiterea acțiunii.

Reprezentantul pârâtei nu s-a prezentat în ședința de judecată, deși a fost legal citat, motivele neprezentării nefiind comunicate instanței. În temeiul prevederilor legale, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanţei:

Studiind materialele cauzei, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale, ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a respinge integral acţiunea înaintată, ca fiind neîntemeiată, reieșind din următoarele considerente.

Din interpretarea art. 6 al CEDO, *,,pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanții a dreptului fundamental la un proces echitabil".*

Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) - (3) din Codul de procedură civilă, *,,fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate".*

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, *,,instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului".*

Potrivit art.130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, *,,instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege; Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei".*

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, *,,hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată".*

În temeiul art.240 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *,,la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru*

soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”.

Conform art.5 alin.(1) din Codul de procedură civilă, „*orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime”.*

Litigiul dedus judecății a fost inițiat de Rotaru Tudor către Primăria comunei Vărăncău, prin care s-a solicitat atribuirea a 50% din cota echivalentă de teren agricol din fondul de rezervă, amplasată în satul Vărăncău.

Din materialele cauzei rezultă că, prin informația nr. 03-14/79 din 16.12.1999, eliberată de Consiliul comunal Vărăncău ca răspuns la cererea lui Rotaru Tudor, acestuia i s-a comunicat că nu i-a fost repartizată cotă de teren echivalent, motivul indicat fiind faptul că soția sa dispunea de o cotă deplină de teren echivalent. Totodată, în aceeași informație s-a menționat că pretențiile ce țin de atribuirea cotelor de teren echivalent urmau a fi prezentate până la data de 01.01.1999, pe când cererea reclamantului a fost depusă la data de 19.07.1999 (f.d.23).

Ulterior, prin cererea adresată Consiliului local Vărăncău la 18.02.2026, reclamantul a solicitat punerea sa în dreptul de proprietate asupra unei jumătăți de cotă de teren agricol, invocând că are un stagiu de muncă de peste 25 de ani și că soția sa deține cotă deplină de teren echivalent în calitate de fostă deportată (f.d.24).

Cererea reclamantului a fost inclusă pe ordinea de zi a ședinței extraordinare a Consiliului local Vărăncău din 23.02.2026, fiind examinată de Comisia de specialitate pentru agricultură, funciară și cadastru.

Prin răspunsul nr. 02/1-37/25 din 02.03.2026, Consiliul comunal Vărăncău i-a comunicat reclamantului că chestiunea respectivă a fost exclusă de pe ordinea de zi în temeiul Legii nr. 173 din 22.10.1998 privind modificarea și completarea Codului funciar.

Potrivit art.II din Legea nr. 173 din 22.10.1998 privind modificarea și completarea Codului Funciar, *„(1) Terenurile cu destinaţie agricolă rezervate pentru necesităţile dezvoltării sociale a localităţilor rurale se atribuie în proprietate privată unei persoane din familia în care nici unuia din membri nu i s-a atribuit cota de teren echivalent. Mărimea terenurilor se stabileşte de către autoritatea administraţiei publice locale în baza propunerilor comisiei 1 funciare, în funcţie de posibilităţile reale, însă nu poate fi mai mare decît mărimea cotei de teren echivalent calculată pe unitatea administrativ-teritorială respectivă. Toate operaţiile de atribuire în proprietate a terenurilor menţionate se înfăptuiesc pînă la 1 mai 1999, ţinîndu-se cont de situaţia de la 1 ianuarie 1992. 3) Pretenţiile ce ţin de atribuirea cotelor de teren echivalent vor fi prezentate primăriilor satelor (comunelor) sau oraşelor respective pînă la 1 ianuarie 1999. După expirarea acestui termen, pretenţiile nu vor fi examinate”.*

Instanța constată că reclamantul a formulat cererea privind atribuirea cotei de teren echivalent la data de 19.07.1999, respectiv după expirarea termenului prevăzut de lege.

Potrivit art.12 din Codul funciar nr.828 din 25.12.1991, *„comisiile funciare, constituite în conformitate cu art. 6 din prezentul Cod, stabilesc terenurile care rămân în proprietate publică în hotarele unităţii administrativ-teritoriale: persoanelor domiciliate în localităţi rurale care au fost angajate în sfera socială avînd o vechime în muncă de 25 de ani bărbaţii şi 20 de ani femeile care au pierdut capacitatea de muncă în specialitate din motive de vîrstă sau de sănătate, dacă nici un membru al familiei nu a primit cota de teren echivalent; autentificarea dreptului de proprietate asupra cotei de teren echivalent se face în baza hotărîrii autorităţilor administraţiei publice locale prin eliberarea unui titlu ce confirmă acest drept”.*

Instanța reține că, deși reclamantul Rotaru Tudor invocă faptul că întrunea condiția privind vechimea în muncă necesară pentru atribuirea unei cote echivalente de teren agricol, acesta nu a prezentat probe care să confirme faptul că la momentul repartizării cotelor de teren echivalent întrunea toate condițiile prevăzute de art. 12 din Codul funciar, inclusiv condiția referitoare la lipsa atribuirii unei cote de teren echivalent unui membru al familiei.

De asemenea, susținerile reclamantului referitoare la faptul că soția sa ar fi beneficiat de o cotă deplină de teren echivalent în calitate de persoană deportată nu au fost confirmate prin acte prezentate instanței.

Totodată, reclamantul nu a prezentat probe care să demonstreze că această împrejurare nu a fost avută în vedere la soluționarea cererii sale sau că există un temei legal pentru atribuirea ulterioară a unei cote echivalente în mărime de 50%.

În aceste condiții, instanța apreciază că simpla invocare a vechimii în muncă și a existenței unui drept pretins nu este suficientă pentru admiterea acțiunii, în lipsa unor probe care să confirme întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că reclamantul nu a demonstrat existența unui drept încălcat și nici temeiul legal pentru atribuirea cotei de 50% din cota echivalentă de teren agricol solicitată, motiv pentru care cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În aceste condiții, instanța apreciază că simpla invocare a vechimii în muncă și a existenței unui drept pretins nu este suficientă pentru admiterea acțiunii, în lipsa probelor care să confirme întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că reclamantul nu a demonstrat existența unui drept încălcat și nici temeiul legal pentru atribuirea cotei de 50% din cota echivalentă de teren agricol solicitată, motiv pentru care cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.12 din Codul funciar nr.828 din 25.12.1991, art. 239-241 din Codul de procedură civilă, instanţa,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Acţiunea înaintată de Rotaru Tudor către Primăria comunei Vărăncău privind atribuirea a 50% din cota echivalentă de teren agricol din fondul de rezervă, amplasată în sat. Vărăncău, r-nul Soroca, se respinge integral ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Ghenadie Mîțu**